

“*ভাগ্যৱান যুগত ভগৱানৰ দ্বাৰা সম্পত্তি আৰু বৰদানৰ প্ৰাপ্তি*”

আজি সৃষ্টি বৃক্ষৰ বীজৰূপ পিতাই নিজৰ বৃক্ষৰ ফাউণ্ডেশ্বনৰূপী (আধাৰ স্বৰূপ) সন্তানসকলক চাই আছেইক। যি ফাউণ্ডেশ্বনৰ দ্বাৰা সমগ্ৰ বৃক্ষৰ বিস্তাৰ হয়। বিস্তাৰ কৰোঁতাই সাৰ স্বৰূপ বিশেষ আত্মাসকলক চাই আছে অৰ্থাৎ বিশ্বৰ আধাৰ মূৰ্ত আত্মাসকলক চাই আছে। ডাইৰেক্ট (পোনপটীয়াকৈ) বীজৰূপৰ দ্বাৰা প্ৰাপ্ত হোৱা সৰ্ব শক্তিক ধাৰণ কৰোঁতা বিশেষ আত্মাসকলক চাই আছে। গোটেই বিশ্বৰ সকলো আত্মাৰ ভিতৰত কেৱল এমুঠিমান আত্মাইহে এই বিশেষ পাৰ্ট (ভূমিকা) প্ৰাপ্ত কৰিছে। কিমান কম সংখ্যক আত্মা আছে যিসকলে বীজৰ সৈতে সম্বন্ধৰ দ্বাৰা শ্ৰেষ্ঠ প্ৰাপ্তিৰ ভূমিকা প্ৰাপ্ত কৰিছে।

আজি বাপদাদাই এনেকুৱা শ্ৰেষ্ঠ ভাগ্যৱান সন্তানসকলৰ ভাগ্যক প্ৰত্যক্ষ কৰি আছে। কেৱল সন্তানসকলৰ এই দুটি শব্দ মনত থাকে যেন, ‘ভগৱান আৰু ভাগ্য’। ভাগ্য নিজৰ কৰ্মৰ হিচাপত সকলোৱে প্ৰাপ্ত কৰে। দ্বাপৰৰ পৰা এতিয়ালৈকে তোমালোক আত্মাসকলেও কৰ্ম আৰু ভাগ্য এই হিচাপ-নিকাচত আহিবলগীয়া হয় কিন্তু বৰ্তমান ভাগ্যৱান যুগত ভগৱানে ভাগ্য প্ৰদান কৰে। ভাগ্যৰ শ্ৰেষ্ঠ ৰেখা অঁকাৰ বিধি “শ্ৰেষ্ঠ কৰ্ম ৰূপী কলম” তোমালোক সন্তানসকলক দি দিয়ে, যাৰ দ্বাৰা যিমান শ্ৰেষ্ঠ, স্পষ্ট, জন্ম-জন্মান্তৰৰ ভাগ্য ৰেখা আঁকিব খোজা সিমানে আঁকিব পাৰা। আৰু অন্য কোনো সময়ৰ এই বৰদান নাই। এই সময়ৰহে এই বৰদান আছে যি বিচৰা, যিমান বিচৰা সিমান পাব পাৰা। কিয়? ভগৱানে ভাগ্যৰ ভাণ্ডাৰ সন্তানসকলৰ বাবে উদাৰতাৰে, বিনা পৰিশ্ৰমেৰে দি আছে। খোলা ভঁড়াল হয়, তলা চাবী নাই। ইমান ভৰপূৰ আৰু অক্ষয় হয় যে যিয়ে যিমান বিচাৰে সিমান ল’ব পাৰে। বেহদৰ ভৰপূৰ ভঁড়াল হয়। বাপদাদাই সকলো সন্তানক নিতৌ এইটোৱে স্মৃতি দি থাকে যে যিমান ল’ব বিচৰা সিমান লৈ লোৱা। যথাশক্তি নহয়, বিশাল হৃদয়েৰে লোৱা। কিন্তু খোলা ভঁড়ালৰ পৰা, ভৰপূৰ ভঁড়ালৰ পৰা লোৱা। যদি কোনোবাই যথাশক্তি লয় তেন্তে পিতাই কি ক’ব? পিতাইও সাক্ষী হৈ চাই-চাই হৰ্ষিত হৈ থাকে যে কেনেকুৱা সহজ-সৰল সন্তান যে অলপতে সুখী হৈ যায়। কিয়? 63 জন্মৰ অলপতে সুখী হোৱাৰ ভক্তিৰ সংস্কাৰ থকাৰ কাৰণে এতিয়াও সম্পন্ন প্ৰাপ্তিৰ সলনি অলপকে বহুত বুলি ভাবি তাতে ৰাজী হৈ যায়।

এই সময় অবিনাশী পিতাৰ দ্বাৰা সৰ্ব প্ৰাপ্তিৰ সময় হয়, এইটো পাহৰি যায়। বাপদাদাই তথাপিও সোঁৱৰাই দিয়ে, সমৰ্থ হোৱা। এতিয়াও টু-লেট (বহুত দেৰি) হোৱা নাই। লেটকৈ (দেৰিকৈ) আহিছা কিন্তু টু-লেটৰ সময় এতিয়াও হোৱা নাই সেয়ে এতিয়াও দুয়োটা ৰূপেৰে পিতাৰ ৰূপত সম্পত্তি, সংগুৰ ৰূপত বৰদান প্ৰাপ্ত কৰাৰ সময়। গতিকে বৰদান আৰু সম্পত্তিৰ ৰূপত সহজে শ্ৰেষ্ঠ ভাগ্য গঢ়ি লোৱা। আকৌ যাতে এনেকৈ ভাবিবলগীয়া নহয় যে ভাগ্য বিধাতাই ভাগ্য বিলালে কিন্তু মই ইমানেই ল’লো। সৰ্ব শক্তিমান পিতাৰ সন্তান যথাশক্তি হ’ব নোৱাৰে। এতিয়া বৰদান আছে যি বিচৰা সেয়া পিতাৰ খাজনাৰ পৰা অধিকাৰৰ ৰূপত ল’ব পাৰা। দুৰ্বল হ’লেও পিতাৰ সহায়ত, সন্তানৰ সাহস পিতাৰ সহায়, বৰ্তমান আৰু ভৱিষ্যত শ্ৰেষ্ঠ কৰি তুলিব পাৰা। বাকী অলপ সময় আছে, পিতাৰ সহযোগ আৰু ভাগ্যৰ খোলা ভাণ্ডাৰ প্ৰাপ্ত কৰাৰ।

এতিয়া স্নেহৰ কাৰণে পিতাৰ ৰূপত সকলো সময়ত, সকলো পৰিস্থিতিত সংগী হয় কিন্তু এই অলপ সময়ৰ পাছত সংগীৰ সলনি সাক্ষী হৈ চোৱাৰ পাৰ্ট চলিব। সৰ্বশক্তি সম্পন্ন হৈ হোৱা বা যথাশক্তিয়েই হোৱা - দুয়োকে সাক্ষী হৈ চাব সেয়ে এই শ্ৰেষ্ঠ সময়ত বাপদাদাৰ দ্বাৰা সম্পত্তি, বৰদানৰ সহযোগ, সংগ এই ভাগ্যৰ যি প্ৰাপ্তি হৈ আছে সেয়া প্ৰাপ্ত কৰি লোৱা। প্ৰাপ্তিত কেতিয়াও অমনোযোগী নহ’বা। এতিয়া ইমান বছৰ বাকী আছে, সৃষ্টি পৰিৱৰ্তনৰ সময় আৰু প্ৰাপ্তিৰ সময় দুয়োকে মিলাই নিদিবা। এই অমনোগীতাৰ সংকল্পৰে ভাবি ৰৈ নাযাবা। সদায় ব্ৰাহ্মণ জীৱনত সৰ্ব প্ৰাপ্তিৰ, বহুতকালৰ প্ৰাপ্তিৰ এয়াই বচন মনত ৰাখিবা ‘এতিয়া নহ’লে কেতিয়াও নহয়’ সেয়ে কৈছে যে কেৱল দুটা শব্দও যদি স্মৃতিত ৰাখা “ভগৱান আৰু ভাগ্য” তেতিয়া সদায় পদমাপদম ভাগ্যৱান হৈ থাকিব। বাপদাদাই (শিৱ বাবা আৰু ব্ৰহ্মা বাবাই) পৰম্পৰ মাজত আত্মিক বাৰ্তালাপ কৰে যে এনেকৈ পুৰণা অভ্যাসৰ বাবে কিয় মজবুৰ (উপাই বিহীন)হৈ যায়। পিতাই মজবুত কৰি তোলে, তথাপিও সন্তানসকল মজবুৰ হৈ যায়। সাহসৰ ভৰিও দিয়ে, পাখিও দিয়ে, লগে-লগে উৰাইও তথাপিও তল-ওপৰ, তল-ওপৰ কিয় হৈ যায়। আমেজৰ যুগতো মূৰ্ছিত হৈ থাকে, ইয়াকে কোৱা হয় পুৰণা অভ্যাসৰ বাবে মজবুৰ। মজবুত হোৱা নে মজবুৰ হোৱা? পিতাই ডবল লাইট কৰি তোলে, সকলো বোজা নিজেই উঠাৰ বাবে সংগ দিয়ে তথাপিও বোজা উঠোৱাৰ অভ্যাস, বোজা উঠাই লয়। তাৰ পাছত কোনটো গীত গায়, জানানে? কি, কিয়, কেনেকৈ এই “কে কে”ৰ গীত

গায়। আন এটা গীতো গায় “গে গে”ৰ। এয়াতো ভক্তিৰ গীত হয়। অধিকাৰীভাৱৰ গীত হ’ল “পাই গ’লো”। তেন্তে কোনটো গীত গোৱা? গোটেই দিনটোত পৰীক্ষা কৰা যে আজিৰ গীত কোনটো আছিল? বাপদাদাৰ সন্তানসকলৰ প্ৰতি স্নেহ আছে সেয়ে স্নেহৰ বাবেই সদায় এয়াই ভাবে যে প্ৰতিগৰাকী সন্তান সদায় সম্পন্ন হওক, সমৰ্থ হওক। সদায় পদমাপদম ভাগ্যশালী হওক। বুজিলা। অম্হা!

সদায় সময় অনুসৰি সম্পত্তি আৰু বৰদানৰ অধিকাৰী, সদায় ভাগ্যৰ খোলা ভড়ালৰ পৰা সম্পূৰ্ণ ভাগ্য গঢ়ি তোলাঁতা, যথাশক্তি সৰ্ব শক্তি সম্পন্নলৈ পৰিৱৰ্তন কৰোঁতা, শ্ৰেষ্ঠ কৰ্মৰ কলমৰ দ্বাৰা সম্পন্ন ভাগ্যৰ ৰেখা আঁকোতা, সময়ৰ মহত্বক জানি সৰ্ব প্ৰাপ্তি স্বৰূপ শ্ৰেষ্ঠ আত্মাসকলৰ প্ৰতি বাপদাদাৰ স্নেহপূৰ্ণ স্মৰণ আৰু নমস্কাৰ।

পাৰ্টৰ সৈতে অব্যক্ত বাপদাদাৰ সাক্ষাৎ

1. সদায় নিজৰ অলৌকিক জন্ম, অলৌকিক জীৱন, অলৌকিক পিতা, অলৌকিক সম্পত্তি স্মৃতিত থাকেনে? যেনেকৈ পিতা অলৌকিক হয় সেয়েহে সম্পত্তিও অলৌকিক হয়। লৌকিক পিতাই হৃদৰ সম্পত্তি দিয়ে, অলৌকিক পিতাই বেহদৰ সম্পত্তি দিয়ে। গতিকে সদায় যাতে অলৌকিক পিতা আৰু সম্পত্তিৰ স্মৃতি থাকে। কেতিয়াবা লৌকিক জীৱনৰ স্মৃতিলৈতো গুচি নোযোৱা। জীৱন্তে মৰি গ’লা নহয়। যেনেকৈ শৰীৰ ত্যাগ কৰোঁতাই কেতিয়াও পূৰ্বৰ জন্মক মনত নেপেলায়, তেনেকৈ অলৌকিক জীৱনধাৰী, জন্মধাৰীসকলে লৌকিক জন্মক মনত পেলাব নোৱাৰে। এতিয়াতো যুগেই সলনি হ’ল। সৃষ্টিখনেই কলিয়ুগী হয়, তোমালোক সংগমযুগী হোৱা, সকলো সলনি হৈ গ’ল। কেতিয়াবা কলিয়ুগলৈতো গুচি নোযোৱা? এয়াও ব’ৰ্ডাৰ (সীমা) হয়। সীমা অতিক্ৰম কৰিলা আৰু শত্ৰুৰ অধীন হৈ গ’ল। তেন্তে সীমা অতিক্ৰমতো নকৰা? সদায় সংগমযুগী অলৌকিক জীৱনধাৰী শ্ৰেষ্ঠ আত্মা হওঁ, এইটো স্মৃতিতে থাকিবা। এতিয়া কি কৰিবা? ডাঙৰতকৈ ডাঙৰ ব্যৱসায়ী হোৱা। এনেকুৱা ব্যৱসায়ী যি এটা খোজত পদমৰ উপাৰ্জন জমা কৰোঁতা হয়। সদায় বেহদৰ পিতাৰ হয়, গতিকে বেহদৰ সেৱাত, বেহদৰ উৎসাহ-উদ্দীপনাৰে আগবাঢ়ি গৈ থাকা।

2. সদায় ডবল লাইট স্থিতিৰ অনুভৱ কৰানে? ডবল লাইট স্থিতিৰ লক্ষণ হ’ল সদায় উৰন্ত কলা। উৰন্ত কলাধাৰীয়ে কেতিয়াও মায়াৰ আকৰ্ষণত আহিব নোৱাৰে। উৰন্ত কলাধাৰী সদায় বিজয়ী। উৰন্ত কলাধাৰী সদায় নিশ্চয় বুদ্ধিৰ নিচিন্ত। উৰন্ত কলা কি হয়? উৰন্ত কলা অৰ্থাৎ উচ্চতকৈ উচ্চ স্থিতি। উৰিলে তেতিয়া ওপৰলৈ যায় নহয় জানো। উচ্চতকৈ উচ্চ স্থিতিত স্থিত উচ্চ আত্মা বুলি ভাবি আগবাঢ়ি গৈ থাকা। উৰন্ত কলাধাৰী অৰ্থাৎ বুদ্ধি ৰূপী ভৰি ধৰণীত নাই। ধৰণী অৰ্থাৎ দেহ বোধৰ পৰা ওপৰত। যিয়ে দেহ বোধৰ ধৰণীৰ পৰা ওপৰত থাকে তেওঁ সদায় ফৰিস্তা হয়, যাৰ ধৰণীৰ লগত কোনো সম্বন্ধ নাই। দেহ বোধকো জানি ল’লে, দেহী-অভিমানী স্থিতিকো জানি ল’লে। যেতিয়া দুয়োটাৰে পাৰ্থক্য জানি গ’ল তেন্তে দেহ-অভিমানত আহিব নোৱাৰে। যি ভাল লাগে সেয়াই কৰা হয়। গতিকে সদায় এইটোৱে স্মৃতিত থাকা যে মই হওঁৱেই ফৰিস্তা। ফৰিস্তাৰ স্মৃতিৰে সদায় উৰি থাকিবা। উৰন্ত কলাত গুচি গ’লা তেন্তে তলৰ ধৰণীয়ে আকৰ্ষিত কৰিব নোৱাৰে, যেনেকৈ যেতিয়া মহাকাশলৈ যায় তেতিয়া ধৰণীয়ে আকৰ্ষিত নকৰে, এনেকুৱা ফৰিস্তা হৈ গ’লে তেতিয়া দেহ ৰূপী ধৰণীয়ে আকৰ্ষণ কৰিব নোৱাৰে।

3. সদায় সহযোগী, কৰ্মযোগী, স্বতঃযোগী, নিৰন্তৰ যোগী এনেকুৱা স্থিতিৰ অনুভৱ কৰানে? য’ত সহজ হয় ত’ত নিৰন্তৰ হয়। যদি সহজ নহয় তেন্তে নিৰন্তৰ নহয়। নিৰন্তৰ যোগী হোৱা নে অন্তৰ আহি যায়? যোগী অৰ্থাৎ সদায় স্মৃতিত মগন হৈ থাকোঁতা। যেতিয়া সকলো সম্বন্ধ পিতাৰ সৈতে গঢ়ি উঠিল তেন্তে য’ত সৰ্বসম্বন্ধ আছে ত’ত স্মৰণ স্বতঃ হ’ব আৰু সৰ্ব সম্বন্ধ থাকিলে এজনৰে স্মৃতি থাকিব। হয়েই এজন তেন্তে সদায় স্মৃতিত নাথাকিব জানো। গতিকে সদায় সৰ্ব সম্বন্ধৰে এজন পিতা দ্বিতীয় কোনো নাই। সৰ্ব সম্বন্ধৰে এজন পিতা... এয়াই হৈছে নিৰন্তৰ যোগী হোৱাৰ সহজ বিধি। যেতিয়া আন কোনো সম্বন্ধই নাই তেতিয়া স্মৃতি ক’ত যাব। সৰ্ব সম্বন্ধৰে সহজযোগী আত্মাসকলে সদায় এইটো স্মৃতি ৰাখিবা। সদায় পিতাৰ সমান প্ৰত্যেক খোজত স্নেহ আৰু শক্তি দুয়োৰে বেলেঞ্চ (ভাৰসাম্য) ৰাখিলে সফলতা স্বতঃ সন্মুখলৈ আহে। সফলতা জন্মসিদ্ধ অধিকাৰ হয়। ব্যস্ত হৈ থাকিবৰ বাবে কামতো কৰিবই লাগিব কিন্তু এটা হৈছে পৰিশ্ৰমৰ কাম, আনটো হ’ল খেলৰ সমান। যেতিয়া পিতাৰ দ্বাৰা শক্তিবোৰৰ বৰদান প্ৰাপ্ত হৈছে তেন্তে য’ত শক্তি থাকে ত’ত সকলো সহজ হয়। কেৱল পৰিবাৰ আৰু পিতাৰ বেলেঞ্চ থাকিলে তেতিয়া স্বতঃ আশীৰ্বাদ প্ৰাপ্ত হৈ যায়। য’ত আশীৰ্বাদ আছে ত’ত উৰন্ত কলা আছে। নিবিচাৰিলেও সহজে সফলতা আহে।

4. সদায় পিতা আৰু সম্পত্তি দুয়োটাৰে স্মৃতি থাকেনে? পিতা কোন আৰু সম্পত্তি কি প্ৰাপ্ত কৰিছা এইটো স্মৃতিয়ে স্বতঃ

সমৰ্থী কৰি তোলে। এনেকুৱা অবিনাশী সম্পত্তি যি এটা জন্মতে অনেক জন্মৰ প্ৰালব্ধ গঢ়ি তোলে, এনেকুৱা সম্পত্তি কেতিয়াবা পাইছানে? এতিয়াই প্ৰাপ্ত হৈছে, গোটেই কল্পত নহয়। গতিকে সদায় পিতা আৰু সম্পত্তি এইটো স্মৃতিৰে আগবাঢ়ি গৈ থাকে। সম্পত্তিক স্মৰণ কৰিলে সদায় আনন্দিত হৈ থাকিব আৰু পিতাক স্মৰণ কৰিলে সদায় শক্তিশালী হৈ থাকিব। শক্তিশালী আত্মা সদায় মায়াজিৎ হৈ থাকিব আৰু আনন্দ আছে যদি তেন্তে জীৱন আছে। যদি আনন্দ নাই তেন্তে জীৱন কি? জীৱন থাকিও নথকাৰ সমান হয়। জীয়াই থাকিও মৃত্যুৰ সমান হয়। যিমনে সম্পত্তি স্মৃতিত থাকিব সিমানে আনন্দিত হৈ থাকিব। তেন্তে সদায় আনন্দিত হৈ থাকানে? এনেকুৱা সম্পত্তি কোটিৰ মাজত কোনোবাইহে পায় আৰু সেয়া আমি পালো। এইটো স্মৃতি কেতিয়াও নাপাহৰিব। যিমান স্মৃতি সিমানে প্ৰাপ্তি। সদায় স্মৃতি আৰু সদায় প্ৰাপ্তিৰ আনন্দ।

কুমাৰসকলৰ প্ৰতি:- কুমাৰ জীৱন শক্তিশালী জীৱন হয়। ব্ৰহ্মাকুমাৰ অৰ্থাৎ আত্মিকভাৱে শক্তিশালী, শাৰীৰিকভাৱে শক্তিশালী হোৱাৰ কথা নহয়, আত্মিক শক্তিশালী। কুমাৰ জীৱনত যি বিচৰা সেয়া কৰিব পাৰে। তেন্তে তোমালোক সকলো কুমাৰে নিজৰ এই কুমাৰ জীৱনত নিজৰ বৰ্তমান আৰু ভৱিষ্যত গঢ়ি ল'লা, কি গঢ়িলা? আত্মিকভাৱে গঢ়ি তুলিলা। ঈশ্বৰীয় জীৱনধাৰী ব্ৰহ্মাকুমাৰ হ'লা তেন্তে কিমান শ্ৰেষ্ঠ জীৱনধাৰী হৈ গ'লা। এনেকুৱা শ্ৰেষ্ঠ জীৱন হৈ গ'ল যে চিৰকালৰ বাবে দুখৰ পৰা আৰু প্ৰবঞ্চনাৰ পৰা, দিগভ্ৰান্ত হৈ ঘূৰি ফুৰাৰ পৰা একাঘৰীয়া হৈ গ'লা। নহ'লে শাৰীৰিকভাৱে শক্তিশালী কুমাৰ দিগভ্ৰান্ত হৈ ঘূৰি থাকে। হায়-কাজিয়া কৰা, দুখ দিয়া, প্ৰবঞ্চনা কৰা.... এয়াই নকৰে জানো। তেন্তে কিমান কথাৰ পৰা ৰক্ষা পৰিলা। যেনেকৈ নিজে ৰক্ষা পৰিলা সেইদৰে আনকো ৰক্ষা কৰা উৎসাহ আছে। সদায় সমগোষ্ঠীয়সকলক ৰক্ষা কৰোঁতা। যিবোৰ শক্তি প্ৰাপ্ত হৈছে সেয়া আনকো দিয়া। অক্ষয় শক্তি প্ৰাপ্ত হৈছে নহয়। গতিকে সকলোকে শক্তিশালী কৰি তোলা। নিমিত্ত বুলি ভাবি সেৱা কৰা। মই সেৱাধাৰী হওঁ, এনেকুৱা নহয়। বাবাই কৰায় মই নিমিত্ত হওঁ। নিমিত্ত বুলি ভাবি সেৱা কৰা। মই সেৱাধাৰী হওঁ, এনেকুৱা নহয়। বাবাই কৰায় মই নিমিত্ত হওঁ। 'মই' ভাৱৰ পৰা মুক্ত। যাৰ 'মই' ভাৱ নাই তেওঁ হৈছে সঁচা সেৱাধাৰী।

যুগলৰ সৈতে:- সদায় স্বৰাজ্য অধিকাৰী আত্মা হোৱানে? 'স্ব'ৰ ৰাজ্য অৰ্থাৎ সদায় অধিকাৰী। অধিকাৰী কেতিয়াও অধীন হ'ব নোৱাৰে। যদি অধীন হয় তেন্তে অধিকাৰ নাই। যিদৰে ৰাতি হ'লে দিন নহয়। দিন হ'লে তেন্তে ৰাতি নহয় এনেকুৱা অধিকাৰী আত্মা কোনো কৰ্মেন্দ্ৰিয়ৰ, ব্যক্তিৰ, বৈভৱৰ অধীন হ'ব নোৱাৰে। এনেকুৱা অধিকাৰী হোৱানে? যেতিয়া মাষ্টৰ সৰ্বশক্তিমান হৈ গ'লা তেন্তে কি হ'লা? অধিকাৰী। তেন্তে সদায় স্বৰাজ্য অধিকাৰী আত্মা হওঁ, এইটো সমৰ্থ স্মৃতিৰে সদায় সহজে বিজয়ী হৈ থাকিব। সপোনতো পৰাজয়ৰ সংকল্প মাত্ৰও যাতে নাথাকে। ইয়াকে কোৱা হয়- চিৰকালৰ বিজয়ী। ময়া পলাই গ'ল নে খেদিআছা? ইমান দূৰ খেদি দিয়া যাতে ঘূৰি নাহে। কাৰোবাক উভতাই আনিব নিবিচাৰিলে তেতিয়া তাক বহুত দূৰৈত এৰি থৈ আহে। তেন্তে ইমান দূৰলৈ খেদি পঠিয়ালানে। অচ্ছা!

বৰদান: ব্ৰাহ্মণ জীৱনত এজন পিতাক নিজৰ সংসাৰ কৰি লওঁতা স্বতঃ আৰু সহজযোগী হোৱা ব্ৰাহ্মণ জীৱনত সকলো সন্তানৰ প্ৰতিশ্ৰুতি হ'ল - "এজন পিতা আৰু দ্বিতীয় কোনো নাই"। যেতিয়া সংসাৰেই পিতা হয়, আন কোনো নায়েই তেন্তে স্বতঃ আৰু সহজযোগী স্থিতি সদায় থাকিব। যদি আন কোনোবা আছে তেন্তে পৰিশ্ৰম কৰিবলগীয়া হয়। এইফালে বুদ্ধি নাযাওঁক, সেইফালে যাওঁক। কিন্তু এজন পিতাই যদি সকলো হয় তেন্তে বুদ্ধি কলৈকো যাব নোৱাৰে। এনেকুৱা সহজযোগী, সহজ স্বৰাজ্য অধিকাৰী হৈ যায়। তেওঁৰ চেহেৰাত আত্মিকতাৰ জিলিকনি একৰস একেদৰেই থাকে।

স্লোগান: পিতাৰ সমান অব্যক্ত বা বিদেহী হোৱা - এয়াই অব্যক্ত পালনাৰ প্ৰত্যক্ষ প্ৰমাণ।

!! ওম্ শান্তি !!

ওম্ শান্তি!!

জাননী:- আজি মাহৰ তৃতীয় ৰবিবাৰ। সকলো ভাতৃ-ভগ্নীয়ে সংগঠিত ৰূপত সন্ধ্যা 6.30-7.30 লৈকে প্ৰকৃতি সহিত সকলো আত্মিক শান্তি আৰু শক্তিৰ সাকাশ দিয়াৰ সেৱা কৰে যেন।